

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.272/2026/2.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró dr. Figula Ildikó bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes jogi képviselője:	Illés Levente Ügyvédi Iroda eljár: dr. Illés Levente ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Alapvető Jogok Biztosa (cím3)
Az alperes jogi képviselője:	dr. Varga Judit kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	egyenlő bánásmód tárgyú üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes (16. sorszám alatt)
A felülvizsgálati kérelemmel támadott	

határozat:

a Fővárosi Törvényszék
109.K.703.549/2025/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes Achilles-ín rövidülése miatt 2019. január 15. napjától a Szakszolgálat (a továbbiakban: szakszolgálat) Tagintézmény (a továbbiakban: tagintézmény) nevelési tanácsadás keretén belül szakorvosi javaslatra heti három óra mozgásfejlesztő foglalkozáson (két óra gyógytorna és egy óra konduktor által biztosított foglalkozás) vett részt. A konduktor 2021. február 25. napján szóban közölte a felperes törvényes képviselőjével – aki 2020. március 9. napjáig maga vezette a tagintézményt –, hogy a felperes részére a foglalkozás megszűnt. A tagintézmény vezetőjének, Intézményvezető a 2021. március 21. napján kelt levele szerint az ellátást nem tudják biztosítani, mert a felperes nem rendelkezik a szükséges szakértői véleménnyel. Csoportos mozgásterápiákon való részvétel javasolt az addigi ellátás helyett. A felperes törvényes képviselője az alpereshez benyújtott panaszában (a továbbiakban: kérelem) sérelmezte, hogy a tagintézmény a felperest egészségi állapota miatt hátrányosan megkülönböztette. Előadta, hogy a felperes ellátása szakorvosi vélemény és javaslat alapján történt. Panaszához orvosi iratokat csatolt, amelyek kifejezetten szakszolgálati ellátásra vonatkozó előírást, javaslatot nem tartalmaztak, azokban jellemzően anamnézis szerepelt, hogy a felperes gyógytornára jár, az orvos már csak annak folytatását javasolta. A felperes törvényes képviselőjének álláspontja szerint az ellátás megszüntetésével a felperest hátrányos megkülönböztetés érte egy védett tulajdonsága, az egészségi állapota tekintetében.

[2] Az alperes a 2021. április 12. napján meghozott EBF-AJBG-159-5/2021. számú határozatában a kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a felperes rendelkezett az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2023. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. § h) pontja szerinti védett tulajdonsággal, egészségi állapotát megfelelően igazolta. A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet (a továbbiakban: EMMI rendelet), valamint egyéb jogszabály a tagintézmény számára nem állapít meg olyan kötelezettséget, amely alapján a felperes részére

az általa igényelt ellátást biztosítania kellett volna, a tagintézmény részéről a felperest nem érte hátrány, vele szemben a tagintézmény nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét.

[3] A felperes keresetére eljárva a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. október 26. napján kelt 105.K.704.124/2021/8. számú ítéletében az alperes EBF-AJBG-159-5/2021. számú határozatát megsemmisített és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az ellátás megszüntetése hátrányt jelentett a felperesnek, aki a hátrányokozás idején rendelkezett az Ebktv. 8. § h) pontja szerinti védett tulajdonsággal, az Ebktv. 19. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek, így az Ebktv. 19. § (2) bekezdésének megfelelő eljárási cselekmény lefolytatás nem mellőzhető. Iránymutatásként előírta, hogy az alperesnek fel kell hívnia a szakszolgálatot a kimentési bizonyítás teljesítésére, és ennek eredményétől függően kell új érdemi döntést hozni; ekkor nyílik lehetőség az EMMI rendelet, illetve az egyéb jogszabályok értelmezéséből következő szempontok értékelésére. A Kúria a 2022. március 24. napján kelt Kfv.VI.37.036/2022/6. számú ítéletével a 105.K.704.124/2021/8. számú ítéletet hatályában fenntartotta, mivel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az ellátás megszüntetésével a védett tulajdonsággal rendelkező felperest hátrány érte. Az elsőfokú ítélet indokolását akként pontosította, hogy az új eljárásban az alperesnek az Ebktv. 19. § (1) bekezdése körében a védett tulajdonság és a hátrány közötti okozati összefüggés fennállását kell vizsgálnia, és ha az okozati összefüggés hiányát állapítja meg, akkor a tagintézmény bizonyításra való felhívása nélkül a kérelmet érdemben elutasíthatja, azonban ebben az esetben részletes és meggyőző indokolást kell adnia arról, hogy a védett tulajdonság és a hátrány közötti okozati összefüggés miért nem áll fenn. Az okozati összefüggés fennállása esetén pedig nem tekinthet el az Ebktv. 19. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási lefolytatásától.

[4] Az alperes az első megismételt eljárásban a felperes védett tulajdonsága és a felperest ért hátrány közötti okozati összefüggést vizsgálta. A felperest és a szakszolgálatot felhívta nyilatkozáttételre, majd azok értékelésével a 2022. november 30. napján meghozott EBF-AJB-20-17/2022. számú határozatával a kérelmet ismét elutasította. Az alperes megállapította, hogy a szakszolgálat a felperessel szemben nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét, mert az ellátás megszüntetése és az ellátást nyújtó tagintézmény élén bekövetkezett vezetőváltással, a két vezetőnek az ellátás biztosítása kérdésében kialakult eltérő szakmai álláspontjával, és személyes, egyedi helyzetükből adódó nézetkülönbségekkel állt összefüggésben. A felperest ért hátrány nem állt ok-okozati összefüggésben a védett tulajdonságával, így nem valósult meg a hátrányos megkülönböztetés. Megjegyezte, hogy a korábbi eljárásban a törvényes képviselő nem említette, hogy régebben ő vezette a tagintézményt, és hogy az ellátás megszüntetésére a vezetőváltás után került sor. Hangsúlyozta, hogy a Kúria ítéletének eleget téve állapította meg, hogy a hátrányt a tagintézmény élén bekövetkezett vezetőváltás, az eltérő szakmai álláspontok és a nézetkülönbségek okozták, amelyek nem védett tulajdonságok.

[5] A felperes keresetére eljárva az elsőfokú bíróság a 2023. június 1. napján meghozott 105.K.700.453/2023/11. számú ítéletével az alperes megismételt eljárásban hozott határozatát megsemmisítette, új eljárásra kötelezés mellett. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes nem tett eleget a Kúria ítéletével pontosított iránymutatásnak, mert a felperes védett

tulajdonsága és az őt ért hátrány között az okozati összefüggést nem kellően részletes és nem meggyőző indokolással zárta ki. Iránymutatásként előírta, hogy az alperesnek a határozatát a Kúria ítéletének megfelelően, részletes és meggyőző indokolással kell ellátnia. Ha az alperes az okozati összefüggés hiányát a szakmai vitából vezeti le, úgy ennek részletes és meggyőző indokolását kell adnia, tekintettel arra, hogy az eltérő álláspontok tárgya a felperes egészségi állapota, amely szorosan összefügg az ellátás feltételeinek értelmezésével is, így az a körülmény, hogy a felek szakmai álláspontjai eltérnek, önmagában nem zárja ki a védett tulajdonság és a hátrány közötti okozati összefüggés fennálltát. A 105.K.7000.453/2023/11. számú ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a 2023. október 11. napján meghozott Kfv.II.37.580/2023/2. számú végzésével megtagadta.

[6] Az alperes a második megismételt eljárásban a 2024. március 22. napján kelt EBF-AJBH-69-12/2024. számú végzésével az eljárást személyiségi jogi perre figyelemmel felfüggesztette, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti előkérdésre hivatkozva, mivel a felperes törvényes képviselője személyiségi jogok megsértése, valamint sérelemdíj és kártérítés iránt per indított a Zalaegerszegi Törvényszéken, amely peres eljárás 23.P.20.279/2023. számon folyt. Az elsőfokú bíróság a 2024. november 26. napján kelt 105.K.701.902/2024/9. számú ítéletével az alperes eljárást felfüggesztő végzését megsemmisítette azzal, hogy kötelezte az alperest az újra megismételt eljárás folytatására.

[7] Az alperes a fentiek miatt harmadik megismételt eljárásban beszerezte a Belügyminisztérium köznevelési államtitkárának az EMMI rendelet értelmezésére, nevezetesen a Pedagógia Szakszolgálat tevékenységére vonatkozó álláspontját, valamint további nyilatkozatot a felperestől és a szakszolgálattól.

[8] Az alperes a 2025. július 23. napján kelt EBF-AJBH-29-22/2025. számú határozatában a kérelmet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes törvényes képviselője által csatolt iratok közül az Achilles-ín rövidülést diagnosztizáló legkorábbi dokumentum a Szakorvos által 2019. január 23. napján kiállított szakorvosi vizsgálati lap, amely terápiaként úszást és lábtornát nevesít. A csatolt további dokumentumok kifejezetten a pedagógiai szakszolgálatnál történő ellátásra vonatkozó előírást, javaslatot nem tartalmaztak, jellemzően az anamnézisben már tényként rögzítették, hogy a felperes gyógytornára jár. Az alperes értékelése szerint az EMMI rendelet nem ír elő a pedagógiai szakszolgálatok számára ilyen kötelezettséget, ezt a Belügyminisztérium köznevelési államtitkára is megerősítette. A szakszolgálatnak nem állt fenn jogszabályi kötelezettsége a hiányolt ellátás biztosítására, így nem sérthette meg az egyenlő bánásmód követelményét. Ugyanakkor a jogszabály nem is zárja ki az igényelt ellátás szakszolgálati keretek közötti biztosítását, azaz a vitatott ellátás nyújtása a szakszolgálat döntésén múlik, nem zárható ki, hogy diszkriminációt valósítson meg.

[9] Az alperes a határozat indokolásában rögzítette, hogy semmilyen adat, tény nem merült fel, amely azt támasztotta volna alá, hogy az eljárás megszüntetése a felperes védett tulajdonságával függött volna össze, azaz, hogy a felperes által a szerzett Achilles-ín

rövidülésre kapott terápiát a védett tulajdonsága, azaz éppen az Achilles-ín rövidülése miatt szüntette volna meg. A terápia megszüntetése alapvetően a tagintézmény élén bekövetkezett vezetőváltozással, az új tagintézmény-vezetőnek az eltérő szakmai álláspontjával függött össze. Rögzítette, hogy a szakmai vita abban állt, hogy a felperes ellátásához szükség volt-e szakértői véleményre vagy sem. Az EMMI rendelet alapján korai fejlesztésben és gondozásban a gyermek a 3. életévének betöltéséig és szakértői javaslatra vehet részt. A felperes esetében megállapítható, hogy az ellátása 3. életév betöltését megelőzően, a korai fejlesztésben és gondozás keretében indult meg szakértői vélemény nélkül. Szakértői véleményt a szakértői bizottság állíthat ki. Az alperes úgy értékelte, hogy az ellátás megkezdését tekintve a felperes törvényes képviselőjének szakmai álláspontja nem volt helytálló, ugyanakkor a nevelési tanácsadás keretében biztosított ellátáshoz már nem feltétlenül szükséges szakértői vélemény. A felperes által hivatkozott további ellátottak tekintetében az alperes megállapította, hogy mindkét nevesített gyermek rendelkezett szakértői véleménnyel.

[10] Az alperes megvizsgálta továbbá, hogy a felperes ellátásának megszüntetését követően a többi, továbbra is ellátásban részesülő gyermek rendelkezett szakértői véleménnyel 2021. március 1. és 2022. március 1. között. Az alperes a határozatában az eljárás alá vont nyilatkozata szerint rögzítette, hogy az utóbbi időszakban 19 gyermek részesült ilyen ellátásban és mind rendelkeztek szakértői véleménnyel. Összességében megállapította, hogy a felperes ellátását azért szüntették meg, mert nem rendelkezett szakértői véleménnyel és azt utóbb sem szerezte be. Úgy értékelte, hogy az új tagintézmény-vezető álláspontja, amely szerint a felperes számára az ellátás szakértői vélemény esetén nyújtható, szakmai alapokon nyugvó, a vonatkozó jogszabályokkal adekvát és az államtitkári jogértelmezéssel is összhangban álló álláspont volt. A felperes védett tulajdonsága és az általa sérelmezett intézkedések között ok-okozati összefüggés nem áll fenn, a szakszolgálat nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. Az alperes a döntését az Ebktv. 14. § (1) bekezdés a) pontjára, 4. § g) pontjára, 7. § (1) és (2) bekezdésére, 8. § h) pontjára, 19. §-ára, az EMMI rendelet 4. § (2), (2a) és (4) bekezdésére, valamint 24. §-ára alapította.

[11] A felperes keresetében kérte az alperes határozatának megváltoztatását, továbbá az alperes kötelezését a felmerült perköltség megfizetésére.

[12] Az alperes védiratában kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

A jogerős ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság a 2026. február 3. napján meghozott 109.K.703.549/2025/15. számú jogerős ítélettel a keresetet elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés c) pontja alapján. A jogerős ítélet indokolásában rámutatott arra, hogy az alperes eljárására irányadó határidő nem jogvesztő,

így a határidő elmulasztása nem eredményezi, hogy az alperesnek automatikusan, a tényállás megfelelő tisztázása nélkül kellene döntést hozni. Az ügyintézési határidő túllépését úgy minősítette, hogy az az ügy érdemére nem hatott ki. Az ügy érdemét tekintve rámutatott, hogy az eljárás terjedelmét és korlátait az elsőfokú bíróság 105.K.704.124/2021/8. számú, a Kúria Kfv.VI.37.036/2022/6. számú, valamint az elsőfokú bíróság 105.K.700.453/2023/11. számú új eljárásra kötelező ítéleteiben foglaltak jelentették, azokat a kereteket az alperes nem léphette túl, az azokban foglaltak szerint volt köteles eljárni. Az ügy érdemében osztotta az alperes álláspontját, s hangsúlyozta, hogy az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak nem az volt a feladata, hogy a szakszolgálat azon döntését, miszerint a felperes ellátását szakértői vélemény hiányában megszüntette, szakmai szempontból vizsgálja felül. Az alperesnek kizárólag arról kellett döntenie, hogy a szakszolgálat ezen döntése során megsértette-e az egyenlő bánásmód követelményét.

[14] Az elsőfokú bíróság összességében úgy ítélte meg, hogy az alperes megalapozott és jogszerű döntést hozott, tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat logikusan és okszerűen értékelve, az irányadó jogszabályoknak megfelelően hozta meg döntését. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján maga is arra a meggyőződésre jutott, hogy a szakszolgálat a vezetőváltást követően nemcsak a felperessel, hanem valamennyi gyermekkel szemben ugyanazon követelményhez (szakvélemény megléte) kötötte az ellátást, erre figyelemmel a felperessel szemben nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét.

A felülvizsgálati kérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogerős ítélet jogszerűségét, jogszabálysértésre [Kp. 84. §, 85-89. §, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdés, 341. § (1) bekezdés, 346. § (5) bekezdés, EMMI rendelet egyes rendelkezései] és az Alaptörvény XXVIII. cikkére hivatkozással kérte a Kp. 121. § (1) bekezdésének a) pontja alapján jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontját jelölte meg és előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogerős ítélettel egyrészt megsértette az eljárási jogait, másrészt a Kp. rendelkezéseit. Állította, hogy a „lent kifejtendők alapján” esetében a jogerős ítélet a keresetben felvetettekre nem ad indokolást, ekként hiányos, így nincs abban a helyzetben, hogy jogorvoslati jogát megfelelően gyakorolhassa. Rámutatott, hogy az alperes határozata és a jogerős ítélet attól lesz megalapozott, ha helyes, így ha az irányadó jogszabályok alapján a releváns tények tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű következtetéseket von le, azonban álláspontja szerint e kritériumoknak a jogerős ítélet nem felel meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – a következők szerint – nem állnak fenn.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell.

[20] Az indokolási kötelezettség törvényi előírásával a jogalkotó lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[21] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozó kérdés, ezáltal indokolt-e a felülvizsgálati kérelem befogadása és érdemi elbírálása. A befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria

a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[22] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontját jelölte meg befogadhatósági okként, így a Kúria ennek fennállását vizsgálhatta.

[23] A Kúria töretlen gyakorlata szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási okhoz kapcsolódóan – figyelemmel a Kp. 117. § (4) bekezdésében előírt részletes indokolási kötelezettségre – a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az általa állított eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. Ezt a felperes a befogadhatósági ok indokolása során nem mutatta be.

[24] A Kúria kiemeli, hogy a befogadhatósági okok indokolása és a felülvizsgálati kérelem indokolása két önálló – ezáltal egymással nem felcserélhető és egymást nem kiegészítő – indokolási kötelezettség. Tény, hogy nagyfokú hasonlóság van a felülvizsgálati kérelem tartalmi indokai és a befogadhatósági okok között, azonban a felülvizsgálati kérelem indokolása több funkciót tölt be, ezért a felülvizsgálati kérelemnek nemcsak a felülvizsgálat érdemi tartalmi indokára, hanem a befogadhatósági okokra is ki kell terjednie. Ezeket a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek kell úgy bemutatni, hogy a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen azonosíthatóak legyenek a befogadhatóság okai, valamint az azokhoz kapcsolódó indokolás is.

[25] A felperest kifejezetten a befogadhatósági ok indokainak előadására vonatkozó kötelezettség is terheli, amely indokolási kötelezettség nem teljesíthető mindössze a jogszabályhelyek megjelölésével, a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira utalással vagy a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára alapított hivatkozással. A befogadhatóságot alátámasztó indokok felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása nem hárítható át a Kúriára. Ezeket a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek kell úgy bemutatni, hogy a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen azonosíthatóak legyenek a befogadhatóság okai, valamint az ahhoz kapcsolódó indokolás is. A Kúria már több határozatában rámutatott (pl. Kfv.37.357/2022/2., Kfv.37.177/2023/2., Kfv.37.710/2023/2.), hogy a befogadási okra vonatkozó indokolásnak el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól.

[26] A Kúria megállapította, hogy a felperes előadott ugyan a felülvizsgálati kérelem jogi érveitől elkülönülő indokolást, azonban azt oly módon tette, hogy a később kifejtettekre utalt, valamint alapvető jogsérelemként a jogorvoslati jog gyakorlásának akadályát kifogásolta, azonban következtetésként azt rögzítette, hogy az ítélet akkor helyes, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű következtetést tartalmaz. A később kifejtettekre utalás nem alkalmas a Kp. 117. § (4) bekezdésében megkövetelt indokolási kötelezettség teljesítésére, ugyanis a felülvizsgálati kérelem későbbi része már a jogerős ítélettel kapcsolatos érveket

taglalja. A Kúria gyakorlata ugyanakkor kiforrott abban, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása nem hárítható át a Kúriára (Kfv.VII.37.507/2024/2., Kfv.I.35.082/2026/2.).

[27] A felperes a jogorvoslati jog gyakorlásának akadályára magában a felülvizsgálati kérelemben, azaz a konkrét joggyakorlás során hivatkozott. A befogadhatóságról való döntés során az ügy érdemi vizsgálata nem végezhető el, azonban az ügy adataiból külön vizsgálódás nélkül kitűnik, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmet részletes indokolással ellátva nyújtotta be, így nem valószínűsíthető a jogorvoslati jog gyakorlásának akadály.

[28] Összességében megállapítható, hogy a megjelölt befogadhatósági ok vonatkozásában előadott indokolással a felperes nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdésében előírt részletes indokolási kötelezettségének, mivel a felülvizsgálati kérelem érvei az érdemi elbírálás szempontjait tartalmazzák, amely nem azonos a befogadás indokolásával. Az eljárási jogi indokokra alapított befogadási kérelemről való döntés során a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet felülvizsgálatát, csak annak keretei között mozoghat, hogy sérültek-e a felperes megjelölt alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogszabálysértés. A kérelemmel ezért olyan mértékben kell kétséget ébreszteni a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy érdemi vizsgálat nélkül, majdhogynem nyilvánvalóan fennállónak kell látszania a jogsértésnek. Az egyéb eljárási szabályszegés esetén ugyanilyen módon valószínűsíteni kell, hogy az kihatott az ügy érdemére. Ilyen nyilvánvaló jogsértés a befogadhatósági ok indokolásából nem tűnik ki.

[29] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása a felperes felülvizsgálati kérelme alapján nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[30] *A felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni, ha a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához előadott indokolás nem valószínűsít érdemi vizsgálódás nélkül, majdhogynem nyilvánvalóan fennállónak látszó jogsértést, valamint a felülvizsgálati kérelem további részére utal, ugyanakkor e további rész már a jogerős ítélettel kapcsolatos érveket is magában foglalja.*

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, tanácsban, indokolt végzésben határozott.

[32] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illetékről rendelkeznie nem kellett.

[33] A végzés ellen a további perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontjában és a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2026. május 6.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró, dr. Figula Ildikó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró